

- 2) vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 15. pants ir interpretējams tādējādi, ka tajā ietvertais princips bez jebkādiem ierobežojumiem ir piemērojams arī attiecībā uz farmaceita profesiju, un ka šai profesijai piemītošais vispārējo interešu aspekts nepamato dažādu sistēmu pastāvēšanu attiecībā uz aptieku īpašniekiem un “para-aptieku” īpašniekiem saistībā ar 1) punktā minēto zāļu tirdzniecību?
- 3) vai LESD 102. pants un 106. panta 1. punkts ir interpretējami tādējādi, ka dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas aizliegums bez jebkādiem ierobežojumiem ir piemērojams arī attiecībā uz farmaceita profesiju, ciktāl farmaceits, kurš ir tradicionālās aptiekas īpašnieks un tirgo zāles atbilstoši līgumam, kas noslēgts ar Valsts veselības dienestu, gūst priekšrocību no “para-aptieku” īpašniekiem noteiktā aizlieguma tirgot C kategorijas zāles, un to nepamato nenoliedzamās farmaceita profesijas īpašās raksturiezīmes, kas izriet no vispārējās pilsoņu veselības aizsardzības intereses?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 7. novembrī iesniedza Tribunale di Tivoli (Itālija) — Antonella Pedone/Maria Adele Corrao

(Lieta C-498/12)

(2013/C 26/50)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Tivoli

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Antonella Pedone

Atbildētāja: Maria Adele Corrao

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 2002. gada 30. maija Prezidenta dekrēta Nr. 115 par valsts juridiskās palīdzības atlīdzināšanu Itālijas tiesībās 130. pants — ciktāl tajā ir noteikts, ka naudas summas, kuras ir maksājamas aizstāvības pārstāvim, tiesu sistēmai piederošai personai un tiesas ieceltam ekspertam, ir samazināmas uz pusi, — ir saderīgs ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta trešo daļu, kurā paredzēts, ka juridiskā palīdzība tiek sniegta tiem, kam nav pietiekamu līdzekļu, ciktāl šī palīdzība ir nepieciešama, lai nodrošinātu efektīvu tiesiskuma īstenošanu?

- 2) Vai 2002. gada 30. maija Prezidenta dekrēta Nr. 115 par valsts juridiskās palīdzības atlīdzināšanu Itālijas tiesībās 130. pants — ciktāl tajā ir noteikts, ka naudas summas, kuras ir maksājamas aizstāvības pārstāvim, tiesu sistēmai piederošai personai un tiesas ieceltam ekspertam, ir samazināmas uz pusi, — ir saderīgs ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantu, kurš Koptienu tiesībās ir transponēts ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 3. punktu un [LESD] 6. pantu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 7. novembrī iesniedza Tribunale di Tivoli (Itālija) — Elisabetta Gentile/Ufficio Finanziario della Direzione Ufficio Territoriale di Tivoli u.c.

(Lieta C-499/12)

(2013/C 26/51)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Tivoli

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Elisabetta Gentile

Atbildētāji: Ufficio Finanziario della Direzione Ufficio Territoriale di Tivoli u.c.

Prejudiciālais jautājums

Vai 2002. gada 30. maija Prezidenta dekrēta Nr. 115 par valsts juridiskās palīdzības atlīdzināšanu Itālijas tiesībās 130. pants — ciktāl tajā ir noteikts, ka naudas summas, kuras ir maksājamas aizstāvības pārstāvim, tiesu sistēmai piederošai personai un tiesas ieceltam ekspertam, ir samazināmas uz pusi, — ir saderīgs ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta trešo daļu, kurā paredzēts, ka juridiskā palīdzība tiek sniegta tiem, kam nav pietiekamu līdzekļu, ciktāl šī palīdzība ir nepieciešama, lai nodrošinātu efektīvu tiesiskuma īstenošanu?

Prasība, kas celta 2012. gada 6. novembrī — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-500/12)

(2013/C 26/52)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Hottiaux un H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2011. gada 1. marta Direktīvas 2011/18/ES, ar ko izdara grozījumus II, V un VI pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2008/57/EK par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā ⁽¹⁾, prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Polijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanas termiņš beidzās 2011. gada 31. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 57, 21. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 8. novembrī iesniedza *Verwaltungsgericht Berlin* (Vācija) — *Thomas Specht/Land Berlin*

(Lieta C-501/12)

(2013/C 26/53)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Berlin

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Thomas Specht*

Atbildētāja: *Land Berlin*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības primārās un/vai sekundārās tiesības, šajā gadījumā it īpaši Direktīva 2000/78/EK ⁽¹⁾, kurās noteikts pilnīgs nepamatots diskriminācijas vecuma dēļ aizliegums, ir jāinterpretē tādējādi, ka šis aizliegums attiecas arī uz valsts tiesību normām par federālās zemes ierēdņu atalgojumu?
- 2) Ja uz 1. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde: vai no šo Savienības primāro un/vai sekundāro tiesību interpretācijas izriet, ka valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru ierēdņa pamatalgas apmērs, viņam stājoties civildienesta attiecībās, noteicoši ir atkarīgs no viņa vecuma un galu galā pieaug atkarībā no civildienesta attiecību ilguma, ir uzskatāma par tiešu vai netiešu diskrimināciju vecuma dēļ?

3) Ja arī uz 2. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde: vai šādas valsts tiesību normas attaisnošana ar likumdošanas mērķi atlīdzināt darba pieredzi ir pretrunā Savienības primāro un/vai sekundāro tiesību interpretācijai?

4) Ja arī uz 3. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde: vai, ja nav ieviesti nediskriminējoši tiesību akti par atalgojumu, Savienības primāro un/vai sekundāro tiesību interpretācijai atbilst kādas citas tiesiskās sekas, nevis algas ar atpakaļejošu spēku izmaksāšana diskriminētajām personām atbilstoši viņu atalgojuma pakāpes augstākajam līmenim?

Vai tādējādi diskriminācijas aizlieguma pārkāpuma tiesiskās sekas izriet no pašām Savienības primārām un/vai sekundārām tiesībām, šajā gadījumā it īpaši no Direktīvas 2000/78/EK, vai tiesības izriet tikai no Eiropas tiesībām atbilstošas valsts atbildības Savienības tiesību nepilnīgas transponēšanas dēļ?

5) Vai Savienības primāro un/vai sekundāro tiesību interpretācijai ir pretrunā valsts pasākums, atbilstoši kuram tiesības uz (pēc)apmaksu vai tiesības uz kompensāciju ir atkarīgas no tā, vai ierēdnis tās ir izmantojis savlaicīgi?

6) Ja uz 1.–3. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde: vai no Eiropas primāro un/vai sekundāro tiesību aktu interpretācijas izriet, ka pārejas likums, ar kuru esošie ierēdņi pārejas dienā tika iekļauti jaunās sistēmas līmenī, tikai pamatojoties uz pamatalgas summu, kas aprēķināta saskaņā ar veco (diskriminējošo) atalgojuma tiesisko regulējumu, un atbilstoši kuram turpmākā virzība uz augstākajiem līmeņiem tiek noteikta tikai atbilstoši laikam, kas nostrādāts pēc pārejas likuma stāšanās spēkā, neatkarīgi no ierēdņa kopējā nostrādātā laika, nozīmē, ka tiek saglabāta pastāvošā diskriminācija vecuma dēļ, kas turpinās līdz attiecīgais ierēdnis sasniedz augstāko atalgojuma līmeni?

7) Ja arī uz 6. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde: vai neierobežoti ilgstošas nevienlīdzīgas attieksmes attaisnošana ar likumdošanas mērķi, saskaņā ar kuru ar pārejas likumu bija jāaizsargā ne (tikai) pārejas dienā iegūtās tiesības, bet (arī) palāivība uz ienākumiem atbilstoši attiecīgajai atalgojuma pakāpei visas dzīves garumā atbilstoši vecajam atalgojuma tiesiskajam regulējumam, ir pretrunā Eiropas primāro un/vai sekundāro tiesību aktu interpretācijai?

Vai esošo ierēdņu ilgstošo diskrimināciju var attaisnot tādējādi, ka tiesiskā regulējuma alternatīvas gadījumā (arī esošo ierēdņu individuāla iekļaušana atbilstoši nostrādātajam laikam) rastos pārmērīgi administratīvi izdevumi?

8) Ja 7. jautājumā netiek pieņemts attaisnojums: vai, ja arī attiecībā uz esošajiem ierēdņiem nav ieviesti nediskriminējoši tiesību akti par atalgojumu, Eiropas primāro un/vai sekundāro tiesību aktu interpretācijai atbilst kādas citas